Contributed by David Dessers
maandag, 11 juni 2007 -

Op de verkiezingsavond schreven we reeds dat 10 juni vooral een ruk naar rechts bracht. Daarbij valt ondermeer op dat noch PVDA+ noch CAP echt garen konden spinnen uit de nederlaag van de SP.A. We nemen de resultaten van beide partijen nog eens onder de loep.

Ten eerste is er de uitslag van de PVDA+. De partij haalt nationaal bijna 1% van de stemmen, wat overeenstemt met ongeveer 55.000 stemmen. Die uitslag betekent zowel goed als minder goed nieuws voor PVDA+. Goed nieuws, gezien de partij duidelijk gegroeid is en zeker op kantonaal vlak de betere resultaten van de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 bevestigd ziet. Maar tegelijk ook minder goed nieuws, gezien de partij mijlenver verwijderd blijft van de kiesdrempel. Overigens, ook zonder kiesdrempel zou de partij bijlange niet in de buurt van een zetel komen.

Dirk Van Duppen haalt in de kieskring Antwerpen dan wel een kleine 3800 stemmen. Dat is lang niet slecht. Maar de lijsttrekkers van partijen als Groen! of Lijst De Decker, die toch ook een beetje flirten met de kiesdrempel, halen wel beide ongeveer rond de 15.000 stemmen. Als je dan zelf beweert dat je partij tegen 2011 een doorbraak moet forceren in navolging van de Nederlandse SP, dan is er wel erg veel werk aan de winkel.

Locomotief

Op zich heeft PVDA+ gelijk om sterke ambities naar voor te schuiven. Ook de SAP blijft ervan overtuigd dat er in België ruimte bestaat –vandaag reeds- voor een geloofwaardige linkse formatie, links van groenen en sociaal-democraten. Maar een blik op de resultaten van de PVDA+ tonen toch wel aan dat er hiervoor méér nodig zal zijn dan een verdere rechtlijnige ontwikkeling van die partij. PVDA+ staat vandaag binnen links van links onbetwist in pole position, maar die positie brengt ook een grote verantwoordelijkheid met zich mee.

Indien PVDA+ werkelijk de gangmaker wil worden van de doorbraak van een links politiek project in België dan zal die partij minstens zichzelf tot locomotief moeten maken van een breder en links electoraal front, dat grotere groepen linkse syndicalisten en sociale activisten kan verenigen en op

die manier ook een substantieel grotere groep kiezers kan aanspreken. De PVDA+ staat in pole position, maar is om tal van redenen, die zowel met gisteren als vandaag te maken hebben, niet in staat om een dergelijke doorbraak allèèn te forceren.

CAP-campagne: hulp of obstakel?

De CAP behaalt een globaal resultaat van 0,3% en een dikke 20.000 kiezers. Het is altijd makkelijk om lacherig te doen over kleine scores van nieuwe politieke bewegingen, maar daar schiet niemand iets mee op. Je weet nooit precies hoeveel stemmen een nieuwe politieke beweging die voor het eerst aan verkiezingen deelneemt, precies zal halen. En inderdaad, wie niet waagt, niet wint. We willen de krachten die deze CAP-campagne vorm hebben gegeven, dan ook graag feliciteren met de geleverde inspanningen onder moeilijke omstandigheden.

De SAP had net als de betrokken krachten geen hoge verwachtingen gesteld, al gingen we toch uit van een iets hogere CAP-score. Cruciale vraag in het debat over deze kiescampagne luidde voor ons echter: gaat deze campagne het CAP helpen in de verdere uitbouw of zal ze eerder een obstakel daartoe vormen. Op die vraag geven we vandaag exact hetzelfde antwoord als in februari. Deze campagne en het bijhorende resultaat, dat onder alle verwachtingen blijft, zal de uitbouw van het CAP bemoeilijken. Het is nu aan die krachten die zo zeker wisten dat een kiescampagne, ongeacht het resultaat, het CAP zou helpen in de verdere uitbouw, om ons in de praktijk te overtuigen van het tegendeel.

Niet klaar

Afwezigheid tijdens de verkiezingen van 10 juni was evenmin ideaal geweest voor CAP. Maar 2009 loert om de hoek en zonder deelname en bijhorend resultaat had CAP voluit kunnen investeren in de uitbouw van een structuur, een budget, goed overwogen campagnemateriaal, een beter programma etc. Bovendien had CAP zich als dé trekker van het verzet tegen een nakende rechtse regering kunnen opwerpen. Wij blijven erbij, CAP was dit keer niet klaar voor een verkiezingsdeelname en eigenlijk wijzen de analyses die we nu lezen op CAP-gelinkte websites in diezelfde richting (teveel intern gekibbel, te weinig ervaring, te vaag campagnemateriaal, te weinig budget etc.). De campagne van CAP in Wallonië was een grote politieke vergissing en heeft meer bruggen opgeblazen dan wat anders.

De score van Jules D’Oultremont in Peer wordt wel eens aangehaald als een opsteker die het potentieel toont. Toch stellen wij ons eerlijk de vraag welke potentiële D’Oultremont in de toekomst zijn boontjes nog te week zal willen leggen bij CAP, na een blik op de uitslagen van 2007. Het is een fenomeen dat we in het verleden al zo vaak hebben gezien en dat geenszins mag onderschat worden: sociale of politieke bewegingen met een sterke maatschappelijke positie en een geloofwaardigheid in bredere kringen verworden na een kiesdeelname met een mager resultaat ‘die beweging van die 0,3%’. Dyab Abou Jahjah was politiek dood na de verkiezingsuitslag van zijn moslim-democratische partij…

Tweesprong

Het CAP staat nu voor een tweesprong. Ofwel gaat CAP volledig verder op de ingeslagen weg, wendt het zich af van de vele moeilijke maar in feite perfect normale discussies die het pad het afgelopen jaar kruisten en werkt het aan een rechtlijnige uitbouw van de eigen partij. In dat geval blijft CAP slechts de politieke uitdrukking van een heel klein segment van het antineoliberale verzet in de maatschappij en krijgen we er eigenlijk een nieuw radicaal links partijtje bij. Ongetwijfeld kan je militanten vinden voor een dergelijk project.

Ofwel keert CAP terug naar de oorspronkelijke ambities van het project: heel de antineoliberale linkerzijde verenigen om samen werk te maken van een politiek instrument dat de neoliberale politiek en extreem-rechts stokken in de wielen kan steken. Die keuze vereist dat CAP de ramen en

deuren wijd open zet, de animator wordt van een brede discussie binnen links en een aantal zekerheden uit de afgelopen kiescampagne in vraag durft te stellen. Als CAP dit niet doet, zal het debat over de noodzaak van een nieuwe, brede linkse partij voor de werkende mensen elders tot uiting komen. Je kan dat debat nu éénmaal niet opsluiten binnen het kader van het huidige CAP.

Bescheidenheid

Voor die tweede optie staat de SAP in ieder geval helemaal open. Hoe dan ook vinden we dat er nu best een breed debat tussen alle consequent linkse krachten moet komen. We moeten samen lessen trekken uit de verkiezingen van 10 juni en kijken hoe we samen vooruit kunnen gaan. De SAP wil het gesprek hierover aangaan met de PVDA, CAP en alle andere krachten die werk willen maken van de opbouw van een consequent links alternatief in dit land. En we willen dit doen met de bescheidenheid die een organisatie die net een verkiezing heeft overgeslagen, past.